

Lovens Forskrifter; men saadant Proforma-værk vil rammes efter den bestaaende Praxis, der er grundet paa Højesteretsdommen af 1859, idet denne Dom ikke for et saadant Tilfælde hjemler Halvprocentafgiftens Beregning alene efter det erlagte Vederlag. Det er altsaa ikke Hensynet til at forebygge Statskassens Forurettelse ved Proformaværk, der kan ligge til Grund for den foreslaaede Forandring; Hensigten maa derimod være den at indføre en forøget Afgift til Statskassen i det Tilfælde, at Nogen med en Slægting eller Frænde indgaaer en Retshandel om en Eiendom, som ikke er Proformaværk, men ved hvilken der er fastsat en lavere Betaling, end Vedkommende vilde have fordret af en Fremmed. Dette er de Forhøielser, som Lovforslaget vil bevirke i Tilfælde af Kjøb og Salg; de ere i Reglen ikke meget store, kun i de nævnte Tilfælde af Kjøb og Salg imellem Frænder vilde de være sødelige. Men i Tilfælde af Mageskifte er det, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) ganske rigtig bemærkede, en overordentlig Forhøielse, som Lovforslaget vil indføre. Efter Forordningen af 8de Februar 1810 skulde der jo slet ikke betales nogen Halvprocentafgift, naar Eiendommene byttedes lige imod lige, men kun af det Vederlag, der muligen fastsattes i Bytte. I Mod-sætning hertil har Stempelpapirensloven af 19de Februar 1861 fastsat Stempelafgiften saaledes, at Stempet altid skal beregnes efter den ene Eiendom, og naar Værdien af Eiendommene er forskjellig, da efter den største Værdi, og det foreliggende Forslag siger, at Afgiften ved Magelæg skal beregnes af begge de overdragne Eiendomme. Det finder jeg ganske ubilligt. Jeg kan ikke tænke mig, og seer heller ikke i Motiverne til Lovforslaget nogen fyldestgjørende Grund til en saadan Bestemmelse, ligesom jeg overhovedet maa sige, at de i Motiverne anførte Grunde til Lovforslagets Fremkomst forekomme mig utilstrækkelige. Foruden den alt omtalte Grund, at ramme disse Kjøb og Salg mellem Frænder, nævnes i Motiverne den, at der skal være visse praktiske Hensyn, som tale for, at Stempelberegningen og Halvprocentafgiftsberegningen foretages efter de samme Regler. Det kan der ganske vist være

Noget i; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at dette praktiske Hensyn er grumme lidet, thi den simple og lette Beregning er den efter Forordningen af 8de Februar 1810, den omstændeligere og vanskeligere Beregning er den efter Loven af 19de Februar 1861, saa det kan aldrig være nogen stor Vættelse, at man istedetfor een simpel og een mere omstændelig Beregning faaer begge Afgifterne beregnet paa den mere omstændelige Maade. Men foruden at de Grunde, som i Motiverne ere paaberaabte, efter min Formening ikke ere tilrættelige til at motivere en saadan Lov, saa troer jeg, at der er selvstændige Grunde, som absolut maae tale imod den. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) er jeg fuldstændig enig med, naar han siger, at man ikke maa behyrde Domsætningen af faste Eiendomme med Mere, end de allerede ere behyrde med; jeg vil endogsaa sige, at man maa bestræbe sig for at borttage nogle af de Byrder, der ligge paa denne Domsætning. Det er ikke klogt, troer jeg, fra Statens Side at hemme eller sætte Vanskeligheder ivoien for, at en Mand selv erhverver sig en Eiendom, men jo flere Afgifter til Statskassen og Byrder paa Domsætningen der bliver, desto vanskeligere bliver saadan Erhvervelse. Dertil kommer, at om end de Byrder, der hvile paa Domsætningen af Eiendomme, ikke falde meget trykkende under heldege Forhold, saa vilde de under uheldige Conjuncturer, under en Krisis, søles ganske overordentlig trykkende, og da navnlig, naar Afgifterne ikke skulle beregnes efter den lave Kjøbesum, der til saadanne Tider kan gives, men efter den Værdi, som Dyrigheden skønner. For enhver contant Sum, som Staten under saadanne Forhold tager af den, der skal købe Eiendommen, kan maaskee hele Kjøbesummen for Eiendommen blive trykket med det 20- til 50- dobbelte. — Sluttelig maa jeg endnu bemærke, at den hele Halvprocentafgift efter Forordningen af 8de Februar 1810 var bestemt at være midlertidig. I Titlen til Forordning staaer der udtrykkelig: Forordning, hvorved „indtil videre“ paabydes en Afgift paa Overdragelsen af faste Eiendomme. Det har slet ikke været Forordningens Tanke, at